

lovforslaget tværtimod må fremkalde betænkeligheder af retssikkerhedsmæssig karakter, vil det være nødvendigt at fastholde et antal på 3 landsdommere.

Til nr. 2 og 8

Ændringsforslagene indebærer, at lovforslagets bestemmelser om nedsættelse af antallet af juridiske dommere, der medvirker ved landsretternes behandling af domsmandssager, udgår af lovforslaget.

Ændringsforslagene skal bl.a. ses i sammenhæng med, at det ikke har været muligt allerede i indeværende folketingssamling at fremskaffe mere præcise oplysninger om rationaliseringsgevinsten ved en gennemførelse af denne del af lovforslaget, idet den nærmere tilrettelæggelse af den foreslåede ordning med 2 landsdommere i domsmandssager fortsat er under overvejelse i de to landsretter.

Navnlig må det imidlertid fremhæves, at denne del af lovforslaget indebærer en ændring af landsretternes sammensætning i en bestemt type af sager, uden at der i den forbindelse er anlagt nogen mere samlet vurdering af, hvordan landsretterne bør sammensættes i andre typer af sager. Det er imidlertid – bl.a. på baggrund af retsudvalgets drøftelser vedrørende dette forslag – justitsministeriets opfattelse, at der er behov for at drøfte spørgsmålet om landsretternes sammensætning også i andre typer af sager end dem, der er omfattet af lovforslaget.

Inden for strafferetsplejens område kan der bl.a. også være grund til at drøfte spørgsmålet om landsretternes sammensætning og arbejdsform ved behandlingen af nævningesager. Der kan herunder blive tale om at overveje ikke blot antallet af landsdommere, som skal medvirke ved behandlingen af de enkelte nævningesager, men også antallet af nævninger, som skal medvirke. I den forbindelse vil der også kunne være anledning til at overveje, om der bør gennemføres en ordning med fællesvotering eller en ordning, hvor retsformanden leder nævningernes votering.

Spørgsmålet om en nedsættelse af antallet af landsdommere, der medvirker ved behandlingen af den enkelte sag, kan også drøftes i relation til en række andre sagstyper. Der kan således bl.a. være grund til at

overveje, om man fortsat bør opretholde den ordning, at der skal medvirke 3 landsdommere ved behandlingen af kæremål, f.eks. inden for tinglysnings- og retsafgiftsområdet.

Det er justitsministeriets opfattelse, at de nævnte spørgsmål om retternes sammensætning bør undergives en samlet drøftelse. Justitsministeriet agter derfor i løbet af kortere tid at anmode retsplejerådet om en udtalelse om de nævnte spørgsmål.

Til nr. 3

Den foreslåede ændring tilsigter at tydeliggøre, at præmisserne i de foreslåede nye, »korte« domme forudsættes givet en mere fyldig udformning end i almindelige domme med sædvanlig sagsfremstilling. Dette ville i og for sig allerede følge af stk. 1, sidste led, men justitsministeriet har fundet det rimeligt, at det i lovtæksten bliver præciseret, at præmisserne bør være således udformet, at parterne har rimelig mulighed for på grundlag af den forenklede dom at vurdere, hvorvidt dommen bør ankes.

Til nr. 4 og 5

Ændringsforslag nr. 4 og 5 vil medføre, at domsmænd alene skal medvirke i sager om overtrædelse af færdselslovens § 53 (spirituskørsel), når der er spørgsmål om frihedsstraf. Der henvises i den forbindelse til justitsministeriets besvarelse af retsudvalgets spørgsmål nr. 29. af 6. april 1984 (L 79 – bilag 8).

Til nr. 6

Den nugældende grænse på 60 kr. forekommer givetvis for lav. En forøgelse kan derfor siges at være på sin plads. Den foreslåede forøgelse forekommer imidlertid for voldsom.

Til nr. 7

Ændringsforslaget er en konsekvensændring i forhold til ændringsforslag nr. 1.

Til nr. 9

En anonymisering af lægdommere i straffesager forekommer ikke velbegrunnet. Der findes så godt som ingen eksempler på problemer med lægdommers sikkerhed i forholdet til tiltalte og dømte, ligesom bestemmel-